

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 29**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Napoli. Pasillipo. 18. 1. 1903.

Min käras vän!

Jag väntar nästom bref från dig
i dag, men skrifver i alla hän-
delser så att du ej skall behöfva
vänta för länge och bli orolig.
När jag tänker efter, så lieder
jag alltid mycket på resor af trötthet
och nöd och af att ej få sitta stilla
och arbeta, som är min egentliga
natur. Men på de förra resorna
har jag försonat mig med allt där-
för att jag häitt mig som en upp-
täcktsresande, att det har varit nytt

och jag har oäventlygt riktat mitt
Kunstskopsförråd och skoppat mig ännu
mer att skrifuva om. Nu, då jag ej
har detta, som förhåjer resan och
då jag titt på köpet så nyss lämnat
en bok bakom mig, med all
den spänning detta medförde. När
mer jag tittat mycket tankt och in-
nehållolöst. Jag har ju stor begä-
ring, det är inte värt att krusa
med, men min själ är i en
ständigt hunger och den behöfver
allt det stränga arbetets spänning
för att vara i ro. Och om jag
inte har arbete så behöfver jag
kärlek eller stor framsågning. Hård
jag minst trifs med är ett rotlöst
kringdrifvande, som bara försträ

utnar att djupare intressera. Om jag
inte vore så svår att roa, så skulle
jag väl ha det härligt, åtminstone
islag, då värdet strålar. Glapset un-
der mig är fullt af fiskare och jag
flyttar mig just nu ut i solkomet på
balkongen för att bli varm. Du får
i alla fall inte tro, att det är min res-
konvalescens skull, att jag jämt blagar. Glapset
är en helt annan människa än i
sveckas i Lärvig. snäll och glad och
blottig, inte svartskjuren på någon
eller något. Jag får ju alltjämt vara
en annan vardag, men jag
hoppas verkligen, att hon skall
komma hem med riktigt bra
upphjälpts nervver. Och då är ju re-
sens mål runnet.

Det var ingen nyhet för mig, att inte
alla tyckte om Jönköpings andra del.
Det är för resten ej så farligt, då en
bok går ut i 20000 expl. så kunna
ju ej människorna vara allt för miss-
nöjda. Där finnes ju flera saker än
första Kapitlet som äro ännu värre som fel
och det skulle vara näst heligt att få
allt detta ändrat, men det lyckas väl
läsa att ändra det som är tryckt. Där
emot går det ju väl för sig att ^{ta bort} ~~ändra~~
boka första Kapitlet. Gålf är jag
mycket nöjd med det och tycker, att
det är så utmärkt uttryckt. Fru
E. var också nöjd med det i samman-
man jag ville gärna ha det med, så
att detta berode ej på henne. Jag
har aldrig varit rädd för något

18.1.1903

annat Kapitel än det sistnämnda och
på detta får jag just ingen anmärkning.
Det är inte några stora
framskjutningar som i fjol, men det är
dock mycket bra, och man kan ej
begära bättre af en bok, som ej hand-
lar om en ny art.

Jag skref till Bannier och bad
att han skulle nämna Korrekturen på
första delen till dig eftersom du var så
snäll och erbjöd dig. Jag har nog samvets-
samhet för ett stort ditt arbete, men jag
tycker dock att det vore utmärkt bra
om du ville göra det, så att det blefve
samma utställning och sammantagning i
båda böckerna. Eftersom det
längsamt uttruffat att andra delen blifvit
för utskild än den första så att det är

undast denna, som tyckes om, som
för det första. Således är du fri för
ännu några veckor. Hvad var det
mer jag skulle ha om. Ja, såg alltså
jag bad om Stockholms Dagblad för
nästa månad. Det har verkligen va-
rit mycket roligt med Nyheterna,
så att både jag och min restaurat
är riktigt tackasamma. Så skulle
jag fråga om du ville skaffa åt mig
en dyestock bok af Bierfreund, som
heter Flareuz eller Atuinstone inne-
håller en beskrifning öfverfvers jag
har hört Flareuz, att den skall vara
bra och jag skulle gärna vilja låna
den här med en vika lagn såsom
en förberedelse till vår vistelse i
Finske nästa månad.

Jag blef mycket skrämud öfver det
du skref på slutet i ditt bref om
Maria. Jag tycker, att det låter my-
cket farligt, men jag förstår g' helt
hvad det betyder. Du får lof, att
tala om det för mig. Jag hoppas
att Faldolsharerna ha minstogit
mig.

Blänne först kom jag en båt till
gwas hus, det var verkligen en fin och
väl utförd bok af en Paul, som för-
stär min sak. Däremot tyckte jag
"Hallström" var så nästan oförlät-
ligt skicklig i döds fallet. Det var
värra än den värsta nybörjare
med många bra historier, som han
g' kunde hantera. Jag kunde inte
en gång njuta af singularformen

Det skall bli roligt se hur du gör
med Höjrehamnen. Nog ville jag gärna
ha litet kärlek, litet äfventyr efter en så
lång fasta. Men jag kan naturligtvis
alltså så väl förrätta det nu, om jag
bara inte invagar mig i att drömma
om det, utan gernast från början inser
att det är omöjligt. Naturligtvis
kommer jag att vara ute på Bergs-
arbetet i sommar så mycket du vill.
Ni ska nog få det kärling. Men de
kommer nog till Höjrehamnen alltså
du har nog blivit af Triatan och
Ynaldes kärleksörge på att du kan
y' låta bli.

Adjö nu skall jag lägga mig
och drömma om dig, som
jag längtar efter alla dagar,
Din Selma.